

СТОРОЖЕНКО

Олександр Сергійович
storozhenko309@ukr.net

УДК 347. 965.31

ОКРЕМІ АСПЕКТИ РЕГЛАМЕНТАЦІЇ
ПОВЕДІНКИ АДВОКАТІВ У СОЦІАЛЬНИХ
МЕРЕЖАХ

ПРОГОРОВА

Оксана Юрїївна
claire98@ukr.netCERTAIN ASPECTS OF REGULATION OF
ATTORNEYS' BEHAVIOR IN SOCIAL
NETWORKSстудент, Національний
юридичний університет імені
Ярослава МудрогоDOI: [https://doi.org/10.37634/efp.2020.11\(3\).4](https://doi.org/10.37634/efp.2020.11(3).4)студентка, Національний
юридичний університет імені
Ярослава Мудрого*STOROZHENKO Oleksandr Serhiiovych – student, National Law University after Yaroslav Mudryi**PROHOROVA Oksana Yuriivna – student, National Law University after Yaroslav Mudryi*

У статті розглянуто концептуальні питання регламентації поведінки адвокатів у соціальних мережах, проведено детальний аналіз положень Правил адвокатської етики (ПАЕ). Розкрито проблему встановлення додаткових обов'язків адвокатів, ніж передбачених ПАЕ. Доведена правомірність встановлення таких обов'язків. Також авторами досліджено можливі негативні наслідки застосування сформульованих у чинній редакції положень ПАЕ як для окремих адвокатів, так і для інституту адвокатури загалом. Зокрема у зв'язку з відсутністю чіткої можливості ідентифікації особи що залишає запис у соціальній мережі, вбачається складним, а подекуди неможливим доведення вини конкретного адвоката. Окрім того, стаття містить пропозиції стосовно подальшого вдосконалення правового регулювання у зазначеній сфері.

* * *

В статье рассмотрены концептуальные вопросы регламентации поведения адвокатов в социальных сетях, проведен детальный анализ положений Правил адвокатской этики (ПАЭ). Раскрыта проблема установления дополнительных обязанностей адвокатов чем тех предусмотренных ПАЭ. Доказана правомерность установления таких обязанностей. Также авторами исследованы возможные негативные последствия применения сформулированных в действующей редакции положений ПАЭ как для отдельных адвокатов, так и для института адвокатуры в целом. В частности, в связи с отсутствием четкой возможности идентификации личности которая оставляет запись в социальной сети, видимо сложным, а иногда невозможным доказательство вины конкретного адвоката. Кроме того, статья содержит предложения по дальнейшему совершенствованию правового регулирования в указанной сфере.

* * *

Introduction. Some aspects of a lawyer's behavior on social networks are regulated by the Rules of Attorney Ethics. However, these provisions have been criticized by lawyers since their adoption. Therefore, an analysis of the norms of those Rules is appropriate to address issues related to their application in practice.

The purpose of this paper is to Analyze the provisions of the Rules of Advocate Ethics in terms of regulating the behavior of a lawyer on social networks. Investigate the practice of applying such provisions as well as the possibility of further improving legal regulation in this area.

Results. The paper deals with the issues of regulation of lawyers' behavior in social networks, analyzes the norms of the Rules of Attorney ethics, examines potential negative consequences of application current version of those norms for both individual lawyers and for the whole institute of advocacy. Furthermore, it contains certain suggestions of how to improve legal regulation of this area. Emphasis on the existence of the unspecified concept of "lawyer's authority". It is determined, that the interpretation of those concept is left to the discretion of the Qualification and Disciplinary Commission of the Advocacy. But such a wide competence may lead to committing some abuses by this authority. The problem of formation of additional duties of lawyers than those provided by the Rules of attorney ethics is revealed. The legitimacy of such responsibilities has been proven. The paper examines potential negative consequences of application current version of those norms for both individual lawyers and for the whole institute of advocacy. Namely, due to the lack of a clear possibility to identify the person leaving the record on the social network, it is considered to be difficult and sometimes impossible to prove the guilt of a particular lawyer. Furthermore, the paper contains certain suggestions of how to improve legal regulation of this area. In particular, the position of scholars on the impossibility of applying, according to lawyers on social networks, such disciplinary sanctions as suspension or termination of the right to practice law was supported. Authors consider it expedient to include information in the Unified Register of Lawyers of Ukraine to confirm the profile of a lawyer on a social network.

Conclusion. The necessity of developing a system of methodical recommendations for solving cases of this category is stated. It is proposed to develop methodological recommendations by analyzing the accounts of users of various social networks and summarizing the information obtained with the possible involvement of specialists in the field of IT-technologies.

Ключові слова: Адвокатура, Правила адвокатської етики, етичні норми адвоката, соціальні мережі

Ключевые слова: Адвокатура, Правила адвокатской этики, этические нормы адвоката, социальные сети

Keywords: Advocacy, Rules of attorney ethics, attorneys' ethical norms, social networks

ВСТУП

Сучасні інформаційні технології створюють багато можливостей для самовираження, обміну професійним

досвідом, для діяльності, спрямованої на особисте вдосконалення і прогресивний розвиток суспільства. Одним з таких технологій є соціальні мережі. Зважаючи на те, що адвокати є важливою складовою будь-якого

суспільства постає важливе питання стосовно використання соціальних мереж як в особистій, так і професійних сферах адвоката. Деякі аспекти поведінки адвоката у соціальних мережах врегульовані Правилами адвокатської етики. Однак вказані положення з моменту прийняття й до сьогодні піддаються критиці з боку правників. Тому аналіз положень Правил адвокатської етики є доцільним для розв'язання проблем пов'язаних із застосуванням їх на практиці.

Питання регламентації поведінки адвокатів у публічних сферах досліджували у своїх працях такі науковці: Г. Бойко [5], Т. Вільчик [7] та ін. Дослідження проблем, пов'язаних із поведінкою адвокатів у соціальних мережах містять також праці таких правників як Н. Бочуляк [6], Д. Кухнюк [9], А. Мигдаль [11].

МЕТА статті – проаналізувати положення Правил адвокатської етики у частині регламентації поведінки адвоката у соціальних мережах. Дослідити практику застосування таких положень, а також можливості подальшого вдосконалення правового регулювання у цій сфері.

МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ

Методологічною та інформаційною основою роботи є праці провідних вчених, а також матеріали періодичних видань. У проведенні дослідження використовувалися такі методи дослідження, як аналіз і синтез, логічний, системний і комплексний підходи тощо.

РЕЗУЛЬТАТИ

Завдяки стрімкому розвитку новітніх технологій соціальні мережі стали не просто засобом для згагання часу на дозвіллі, сьогодні вони є невід'ємною частиною нашого життя. Від простої комунікації до реклами та підприємницької діяльності – соціальні мережі стали зручним майданчиком із широкими можливостями застосування у комерційній сфері.

Для адвокатів, у діяльності яких важливе місце посідає слідування новим тенденціям у суспільстві соціальні мережі відіграють важливу роль, насамперед, як інструмент для пошуку клієнтів, обміну інформацією з колегами, ознайомлення з останніми новинами з приводу змін у законодавстві тощо. З огляду на зазначене не видається дивним, що Правила адвокатської етики містять вимоги до поведінки адвокатів під час використання мережі Інтернет.

Зокрема, ст. 57 Правил адвокатської етики (ПАЕ) зазначає, що адвокат під час користування мережею Інтернет може розмішувати, коментувати лише ту інформацію, використання якої не завдає шкоди авторитету адвокатів та адвокатури загалом [2].

Позитивним аспектом, на нашу думку, є те, що норми ПАЕ відповідають вимогам сучасності, регламентуючи відносини, які виникли відносно нещодавно та стрімко набирають популярності, зокрема у професійних колах. Також у процесі комунікації в мережі Інтернет адвокати так само, як у реальному житті, є, насамперед, представниками всього інституту адвокатури й повинні відповідати своєму високому статусу, забезпечуючи високу культуру спілкування, дотримання моральних та етичних принципів для формування у громадськості гідного образу адвоката. Крім того, оскільки адвокати є частиною системи пра-

восуддя, їх імідж певною мірою впливає й на довіру суспільства до судової системи України. Водночас далеко не кожен користується можливостями електронного простору добросовісно – соціальні мережі завжди були й залишаються місцем для можливого цькування, поширення наклепів, антиреклами, «чорного піару» тощо. Саме тому встановлення загальних правил поведінки у мережі Інтернет є необхідною відповіддю на виклики сучасності.

Критика ж згаданого положення полягає, зокрема, у важливому значенні так званих, оціночних понять «авторитет адвоката» та «авторитет адвокатури», визначення яких чинним законодавством не наводиться [10]. Ставиться під сумнів також об'єктивність оцінки, власне, факту завдання шкоди зазначеним цінностям та її розміру, оскільки встановлення критеріїв залишено на розсуд органу, який розглядає справу [6].

Відповідно до п. 3 ч. 1 ст. 34 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» (далі – Закон), порушення правил адвокатської етики є дисциплінарним проступком. Саме тому до адвоката у разі порушення «правил поведінки» у соціальних мережах може бути застосовано дисциплінарне стягнення – попередження, зупинення або припинення права на зайняття адвокатською діяльністю [1].

З огляду на те, що порушення вимог ст. 57 ПАЕ може стати підставою для застосування досить суворих санкцій до адвоката, на нашу думку, слід максимально обмежити можливість вільного тлумачення цієї норми для попередження випадків неправомірного, упередженого притягнення адвокатів до відповідальності.

У світі практики Верховного Суду, а саме Постанови Касаційного адміністративного суду від 24.06.2020 р. у справі № 815/1830/18, розв'язання проблеми визначення згаданих понять стало ще більш нагальним. Обставини справи стосувалися повідомлень у шкільній групі Viber, де адвокат, виступаючи як мати учня, дозволила собі використати достатньо некоректні висловлювання у бік співрозмовників. Постановою у цій справі фактично було розширено межі застосування положень ПАЕ: «Правила адвокатської етики поширюються не тільки на всі види адвокатської діяльності, але й на іншу діяльність (дії) адвоката, у тому числі й соціально-публічну діяльність адвоката» [3]. Зважаючи на це, вбачається проблема у неможливості розмежування приватного життя адвоката та здійснення ним професійної діяльності у соціальних мережах [8].

Отже, адвокати обмежуються ПАЕ під час використання соціальних мереж навіть у разі, коли не здійснюють безпосередньо свою професійну діяльність. Це так само обумовлює потребу чіткого визначення й розуміння цінностей, від шкоди яким адвокати повинні утримуватися під час використання мережі Інтернет.

Стосовно ч. 2 ст. 57 ПАЕ, то вона чітко визначає, що адвокат під час користування соціальними мережами, Інтернет-форумами та іншими формами спілкування у мережі Інтернет повинен дотримуватись своїх професійних обов'язків, передбачених чинним законодавством України, цими Правилами, рішеннями З'їзду адвокатів України та Ради адвокатів України [2]. Тобто згаданою нормою встановлюється імперативна

вимога певних активних дій представників адвокатської професії.

У цьому контексті варто привести позиції деяких науковців із приводу встановлення інших обов'язків, ніж передбачені Законом. Так, Д.В. Кухнюк вважає, що зазначеним законом закріплено вичерпний перелік обов'язків, які покладаються на адвоката під час провадження його професійної діяльності. Окрім того, повноваження З'їзду адвокатів України та Ради адвокатів України не передбачають покладення додаткових обов'язків на представників адвокатської професії [9, с.39].

Однак, на нашу думку, така позиція не враховує деякі аспекти. Зокрема, п. 6 ч. 1 ст. 21 Закону передбачає можливість закріплення законодавством чи договором про надання правової допомоги додаткових обов'язків [1], тобто наведений у Законі перелік неможна вважати вичерпним. Поняття «законодавство» у широкому розумінні означає не лише закони, а й підзаконні нормативно-правові акти, до яких можемо віднести й акти органів адвокатського самоврядування. Стосовно повноважень З'їзду адвокатів України, то п. 3 ч. 7 ст. 54 Закону надає можливість такому органу приймати правила адвокатської етики [1]. Вимоги до їх змісту законодавцем не визначено, і, як ми вважаємо, не може бути визначено з огляду на те, що адвокатура є незалежним самоврядним інститутом. Незалежність інституту адвокатури полягає, зокрема у можливості самостійного розв'язання питань, які стосуються внутрішнього життя [7, с.70], до яких, на нашу думку, належить і визначення змісту ПАЕ. З огляду на це, органи адвокатського самоврядування (у цьому випадку З'їзд адвокатів України) мають право на власний розсуд визначати характер положень ПАЕ, зокрема встановлювати ними додаткові обов'язки.

Ще одним недоліком ПАЕ є невизначеність процедури доведення вини адвоката у вчиненні згаданого проступку, зокрема залишається відкритим питання доведення, що саме конкретна людина (адвокат) залишила той чи інший допис у соціальній мережі.

Так, у рішенні Вищої кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури (далі – ВКДКА) від 27.09.2018 № IX-002/2018 зазначено, що «скріншоти сторінок із соціальної мережі Facebook із зазначенням сторінки адвоката не можуть слугувати доказом розміщення та розповсюдження вказаної в скарзі інформації саме адвокатом оскільки неможливо достовірно ідентифікувати особу, яка створила та розповсюджує вказані скаржником електронні документи в соціальній мережі Facebook» [4].

З огляду на те, що під час дисциплінарного провадження відносно адвоката встановлено презумпцію його невинуватості, у разі заперечення вчинення таких дій ним особисто притягнення до відповідальності стає надзвичайно складним, а в деяких випадках і неможливим [5, с.14].

Складається дещо неоднозначна ситуація: з одного боку ПАЕ закріплюють обов'язок певної поведінки адвоката, за порушення якого існує загроза притягнення до дисциплінарної відповідальності, а з іншого – поняття цінностей, яким має бути заподіяна шкода вчиненим діянням адвоката, не визначено, так само як і порядок доведення, що саме конкретна особа

вчинила таке діяння, що становить проблему для ефективного застосування цього положення на практиці. Отже, КДКА у цьому питанні має широкі повноваження для тлумачення та застосування згаданих норм на свій розсуд, що не може не насторожувати, оскільки така свобода волі відкриває можливості зловживання повноваженнями. Для адвокатів існує ризик отримання погроз про ініціювання дисциплінарного провадження (оскільки дисциплінарне провадження відносно адвоката може бути ініційовано будь-якою особою [1]) з метою здійснення незаконного впливу на їх діяльність. Недоліки регулювання надають простір для фальсифікації доказів, а отже, становлять серйозну загрозу гарантіям адвокатської діяльності. З іншого боку у разі дійсного порушення адвокатом ст. 57 ПАЕ, пересічній особі, яка не має «прихильності» КДКА, захистити свої права, притягнувши адвоката-порушника до відповідальності видасться майже неможливим.

Стосовно шляхів розв'язання цієї проблеми серед науковців немає єдиної думки, оскільки у заданому випадку слід враховувати тонку межу між законними заходами з ідентифікації конкретної особи та порушенням принципів конфіденційності та незалежності адвокатури.

Так, О. Шевчук вважає, що доцільним є внесення до Єдиного реєстру адвокатів України інформації для підтвердження профілю адвоката у соціальній мережі. Отже, з'явиться можливість дещо спростити розгляд справ з обвинуваченнями у створенні фейкових акаунтів без зайвих витрат [12].

Погоджуючись із вищенаведеною думкою, А. Мигдаль вважає, що, окрім розв'язання питання про належність того чи іншого акаунту, конкретному адвокату, необхідно вдосконалити ПАЕ шляхом зазначення, що за висловлювання у соціальних мережах до адвоката не може бути застосовано дисциплінарне стягнення у вигляді зупинення чи припинення права на зайняття адвокатською діяльністю [11]. Ми згодні, що такий захід може бути ефективним, оскільки у такий спосіб з'являється можливість зменшення ризику здійснення тиску на адвокатів шляхом погроз ініціювання дисциплінарного провадження за той чи інший пост, коментар у мережі, а також запобігання свавільного позбавлення права на зайняття адвокатською діяльністю в умовах невизначеності підстав і порядку застосування такого стягнення. З іншого боку залишається можливість притягнення адвоката до відповідальності у разі недобросовісного користування соціальними мережами.

Крім цього, ми також погоджуємося з поглядом Є. Свєтхова, який пропонує розробити для КДКА спеціальну систему методичних рекомендацій для вирішення справ даної категорії. Такі рекомендації мають включати окреслений у загальних рисах порядок встановлення належності того чи іншого акаунту окремій особі для уникнення сумнівів стосовно його фіктивності, ознаки фейкових акаунтів (кількість дописів на сторінці/акаунті, дати їх додавання, загальна активність сторінки тощо) тощо [8]. Ми вважаємо, що їх розроблення має проводитися шляхом аналізу акаунтів користувачів різноманітних соціальних мереж та узагальнення отриманої інформації з можливим за-

лученням спеціалістів сфери ІТ-технологій.

Впровадження вищезгаданих заходів зможе не лише врегулювати певним способом прогаліни у законодавстві, а й зробити процедуру дисциплінарного провадження для адвокатів більш прозорою.

ВИСНОВКИ

Внесення до Правил адвокатської етики положень про регламентацію поведінки адвокатів у мережі Інтернет є позитивним кроком, який відповідає сучасним тенденціям розвитку суспільства. Однак формулювання таких положень та загальний механізм приведення їх у дію потребує подальшого детального дослідження, та вдосконалення з метою уникнення порушень прав адвокатів та гарантій адвокатської діяльності і тим самим забезпечення ефективного функціонування інституту адвокатури загалом.

Список використаних джерел

1. Про адвокатуру та адвокатську діяльність: Закон України від 5 липня 2012 року № 5076-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5076-17/conv#n304> (дата звернення: 01.11.2020).
2. Правила адвокатської етики: затвержені Звітним виборним з'їздом адвокатів України 2017 року від 09.06.2017 р. URL: https://unba.org.ua/assets/uploads/legislation/pravila/2017-06-09-pravila2017_596f00dda53cd.pdf (дата звернення: 01.11.2020).
3. Постанова Касаційного адміністративного суду від 24.06.2020 у справі № 815/1830/18 URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/90029760> (дата звернення: 01.11.2020).
4. Рішення Вищої Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури від 27.09.2018 р. № IX-002/2018 URL: <https://vkdk.org/rishennya-ih-0022018-u-spravi-za-skargoyuna-rishennya-distiplinarnoji-palati-kvalifikatsijno-distiplinarnoji-komisiji-advokaturi-luganskoji-oblasti-providmovu-v-porushenni-distiplinarnoji-spra/> (дата звернення: 01.11.2020).
5. Бойко Г.В. Деякі проблемні питання застосування дисциплінарною палатою Правил адвокатської етики при використанні адвокатом мережі інтернет. Вісник одеської адвокатури. Спеціальний випуск. Одеса, 2019. С. 14–16.
6. Бочуляк Н.І. Адвокати та соціальні мережі: етико-професійні аспекти кореляції. URL: https://www.google.com/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=&ved=2ahUKEwiZvceG2LTtAhUtlYsKHchnAZsQFjABegQIAXAC&url=http%3A%2F%2Fnzclubp.org.ua%2Findex.php%2Fjournal%2Farticle%2Fdownload%2F207%2F196%2F&usg=AOvVaw3IxZPE_S3-HDpMdgZjIMES (дата звернення: 01.11.2020).
7. Вільчик Т.Б. Реалізація принципу незалежності професійної діяльності адвокатів у взаєминах із державною владою. Вісник Академії адвокатури України. 2014. Т. 11, № 2. С. 63–74.
8. Євтехів Є. Адвокат не вважатиметься в Інтернеті приватною особою, навіть якщо попередить про це. URL: https://zib.com.ua/ua/130386-advokat_ne_e_privatnoyu_osoboju_v_interneti_navit_yakscho_na.html (дата звернення: 15.11.2020).
9. Кухнюк Д.В. Адвокатська етика у віртуальній реальності. Вісник одеської адвокатури. Спеціальний випуск. Одеса, 2019. С.39–43.
10. Кухнюк Д.В. Професійна етика у віртуальному просторі. Юридична газета. URL: <http://yurgazeta.com/publications/practice/inshe/profesiyna-etika-u-virtualnomu-prostori.html> (дата звернення: 01.11.2020).
11. Мигдаль А. Адвокатська етика в Інтернеті. URL: <http://jurblog.com.ua/2017/10/advokatska-etika-v-interneti/?fbclid=IwAR0sf8dGoHUsPm8r2QJt5ctQJCbaB-vQ80bfzJu0Fv2eoJi8FtVcfTsAZIs> (дата звернення: 01.11.2020).
12. Правдін І. Олексій Шевчук: потрібно запроваджувати фейсбук ідентифікацію адвокатів. ВекторНьюз. 2016. URL: <https://www.vectornews.net/news/politics/21456-oleksyshevchuk-potrnbno-zaprovadzhuвати-feysbuk-dentifikacyu-advokatv.html> (дата звернення: 01.11.2020).

References:

1. On advocacy and advocacy activity: the Law of Ukraine from 5 Jul. 2012 № 5076-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5076-17/conv#n304> [Accessed 1 Nov. 2020]. (in Ukrainian).
2. Rules of legal ethics: Approved by Reporting and Election Congress of Advocates of Ukraine of 2017. 9 Jun. 2017. URL: https://unba.org.ua/assets/uploads/legislation/pravila/2017-06-09-pravila2017_596f00dda53cd.pdf [Accessed 1 Nov. 2020]. (in Ukrainian).
3. Resolution of the Administrative Court of Cassation of 24.06.2020 in the case № 815/1830/18. URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/90029760> [Accessed 1 Nov. 2020]. (in Ukrainian).
4. Decision of the High Qualification and Disciplinary Commission of Advocacy dated September 27, 2018 № IX-002/2018. URL: https://unba.org.ua/assets/uploads/legislation/pravila/2017-06-09-pravila2017_596f00dda53cd.pdf [Accessed 1 Nov. 2020]. (in Ukrainian).
5. Boiko H.V. Some problematic issues of the disciplinary chamber's application of the Rules of Advocacy Ethics when a lawyer uses the Internet. *Journal of Odesa advocacy. Special edition*. 2019. pp. 14–16. (in Ukrainian).
6. Bochuliak N. Attorneys and social networks. URL: https://www.google.com/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=&ved=2ahUKEwiZvceG2LTtAhUtlYsKHchnAZsQFjABegQIAXAC&url=https%3A%2F%2Fnzclubp.org.ua%2Findex.php%2Fjournal%2Farticle%2Fdownload%2F207%2F196%2F&usg=AOvVaw3IxZPE_S3-HDpMdgZjIMES [Accessed 1 Nov. 2020]. (in Ukrainian).
7. Vilchik T.B. Realization of the principle of independence of professional activity of lawyers in relations with state authorities. *Journal of advocacy academy*. 2014. Vol. 2(3). pp. 63–74. (in Ukrainian).
8. Yevtiekhov Y. A lawyer will not be considered an individual on the Internet, even if he warns about it. URL: https://zib.com.ua/ua/130386-advokat_ne_e_privatnoyu_osoboju_v_interneti_navit_yakscho_na.html [Accessed 1 Nov. 2020]. (in Ukrainian).
9. Kukhniuk D.V. Advocacy ethics in virtual reality. *Journal of Odesa advocacy. Special edition*. 2019. pp. 39–43. (in Ukrainian).
10. Kukhniuk D.V. Professional ethics in virtual reality. *Legal newspaper*. 2018. URL: <http://yurgazeta.com/publications/practice/inshe/profesiyna-etika-u-virtualnomu-prostori.html> [Accessed 1 Nov. 2020]. (in Ukrainian).
11. Myhdal A. Advocacy ethics in the Internet. 2017. URL: <http://jurblog.com.ua/2017/10/advokatska-etika-v-interneti/?fbclid=IwAR0sf8dGoHUsPm8r2QJt5ctQJCbaB-vQ80bfzJu0Fv2eoJi8FtVcfTsAZIs> [Accessed 1 Nov. 2020]. (in Ukrainian).
12. Pravdin I. It is need to introduce an attorney Facebook identification. *VectorNews*. 2016. URL: <https://www.vectornews.net/news/politics/21456-oleksyshevchuk-potrnbno-zaprovadzhuвати-feysbuk-dentifikacyu-advokatv.html> [Accessed 1 Nov. 2020]. (in Ukrainian).